

יהודית גת ז"ל

בת דובה ואפרים רודניצקי

נולדה: ל' חשוך ה'תרע"ב - 21/11/1911

עלתה לארץ: י"ב אייר ה'תרצ"ט - 1/5/1939

נפטרה: כ"ב סיוך ה'תשנ"ה - 20/6/1995

לפני כחודש מלאו 56 שנים לבואה של יהודית גת ז"ל לחופי הארץ.

היא נולדה לפני כ-84 שנים בעיירה קמלישקי ע"י העיר וילנה (ליטא). אחת משבעת ילדיו של אפרים החייט. בבית ההורים דיברו רק יידיש, אך בבית-הספר למדה גם פולנית. עם תום לימודיה הצטרפה לתנועת "החלוץ". כאשר החליטה להגשים את השאיפה שקננה בלבה - לעלות לארץ ישראל, הלכה ל"הכשרת קלוסובה" אחד מקיבוצי ההכשרה, כדי להכשיר עצמה לחיי עמל ויצירה בא"י.

הימים ימי עלותו לשלטון של היטלר בגרמניה, ויש להציל במהירות את יהודי גרמניה הנמצאים בסכנה גדולה. מעט האישורים לעליה שמספקת ממשלת המנדט הבריטי מועברים ליהודי גרמניה. ובהכשרות פולין יושבים, יהודים ועוד חלוצים רבים כמוה כ"שנפסם כבר יוצאת" בשנות הציפיה הארוכות. מגרמניה מנשבות רוחות מלחמה, ויהודית ז"ל עם בנימין חברה הטוב יבל"א מחליטים לשים נפסם בכפס, ומסתכנים ועולים על אחת מן האוניות הקטנות המובילות בחשאי מעפילים, כלומר עולים בלתי ליגליים.

הם עולים בנמל ברינדיזי על אונית הנוסעים הקטנה "קולורדו". חודש ימים אורכת ההפלגה, כאשר בלב-ים עוצרת אוניתם והם מועברים לאונית-משא המיועדת להובלת בהמות "אטראטו" ופניהם מזרחה. באישון לילה בערב האחד במאי 1939, הורדו העולים למים בחוף שפיים.

משם במסע מזורז בבגדיהם הרטובים הם מגיעים למושב רשפון. ישנים שעות אחדות, ומיד מפזרים אותם בכל רחבי הארץ, מפחד פן יתפסו ויגורשו מן הארץ ע"י השלטון הבריטי.

סוף-סוף מגיעים יהודית ובנימין לאשדות יעקב. התנאים הקשים שהיו אז באשדות לא הרתיעו אותם. זה היה "גן-עדן" לעומת ימי ה"הכשרה" בפולין.

הם צעירים ושמחים, חזקים ובריאים, עובדים במסירות ובחריצות, מתחננים ומקימים את ביתם ומשפחתם פה באשדות.

יהודית עבדה ברפת וגם במכבסה. באקונומיה, ובטיפול בחברים השוהים "בחדרי חולים" (בטרם היה לנו "בית-אחדות") אח"כ עבדה ב"מטבח תינוקות" בהכנת מזונם. היתה ידועה בחריצותה, ומסביבה הכל נקי ובוהק ומסודר בקפידה.

אח"כ עברה קורס מזורז לסריגה במכונת-יד וסרגה סוודרים לתפארת לכל הילדים והחברים (במיוחד לאלה שלא היתה להם אמא או סבתא סרגנית)... אך הזמנים משתנים, האופנות מתחלפות, אפשר לקנות הכל מוכן בחנויות, ואין טעם לאמץ את העיניים כדי לסרוג 3 עיניים ימין ו-3 עיניים שמאל... ויהודית עוברת לעבוד במחלקת הגימורים של "לוג". מתוך דיפדוף בתמונות של השנים הראשונות (2 עשורים) בארץ, נראות פניה של יהודית מחייכות ועיניה מאירות. על-אף הקשיים... והיו קשיים וחרדות ודאגות, כאשר בנימין התגייס לצבא ולשורות הבריגדה במלחמת-העולם השניה... וכאשר בנימין נשאר עם המגינים על אשדות במלחמת השחרור, ואילו היא כמו רוב הנשים, נאלצה בתקופת "הפינוי" לצאת ל"גלות חיפה" עם 2 הבנים הצעירים. אח"כ חוזרים כולם לאשדות ונולדת שולה, בת-הזקונים. יש כבר מדינה עברית וגם את שם המשפחה גרשטנבליט מחליטים להסב לשם עברי קצר ויפה גת.

הילדים גדלים לתפארת... ואז לפתע... בחודש תמוז, ביום קיץ בהיר וחם. ביום ג' שבו נאמר פעמיים: "כי טוב" - קרה האסון הנורא. רמי - בנם בכורם של יהודית ובנימין, נהרג בנופלו מן הטרקטור, בעת עבודתו בענף הבננות והוא בן 16 שנים בלבד.

מאותו יום נעלמו האור והחיוך מעיניה ופניה של יהודית. היא מאנה להנחם.

בחוברת שיצאה לזכרו ביום השנה, כתבה: "עבר במוחי מין דבר כזה שבכלל לא יכולתי לדבר, נסעתי בהרגשת נוקשות כאילו נהפכתי מטיל ברזל... כבר שנה, השתנית בכל רוח החיים שלי..."

ואכן השתנתה מאוד. סגרה עצמה באבלה, כאילו הרצון לחיות עזב אותה כליל... אבל כוחם של החיים בכל זאת גדול יותר, אפרים ושולה נישאים, ונולדים נכדות ונכדים, שמכניסים משב-רוח של שמחה ונחת.

וכשיהודית חלתה, טיפל בה במסירות אין קץ בנימין יבל"א, ועזרו על ידו בכל יכולתם גם הילדים, הנכדות והנכדים.

בתקופה האחרונה והקשה ביותר, כאשר אי אפשר היה יותר להמשיך ולטפל ביהודית בדירתה, היא הועברה ל"בית-אחדות" וזכתה בטיפול הטוב ביותר שיש לנו. והיא גם מוקפת באהבה ודאגה של כל בני המשפחה המבקרים אותה תכופות.

סוף בעמוד הבא

היום ב-21 לחודש יוני אנחנו מלווים את יהודית
 למנוחת עולמים...
 ובדיוק היום לפני 53 שנים, ב-21 ליוני 1942 ילדה
 יהודית את רמי - בנה הבכור...איזה סבל עבר עליה
 בשבועות האחרונים ואיך התאמצה להגיע ליום המיוחד
 הזה בו בחרה למות. תם ונשלם, נסגר המעגל.
 נותר רק לומר לכם בני המשפחה: בנימין, אפרים ומלי,
 שולה ואלי, לנכדות הנפלאות מיכל, עדי, ודורין,
 ולנכדים הנהדרים יאיר, אסף, ועידן, שסוף סוף נגמרו
 יסורי הגוף של סבתא יהודית, ונשמתה בודאי ממהרת
 לדרכה כדי לפגוש את רמי-בנה ואת הוריה, אחיה
 ואחיותיה שהושמדו בשואה.

יהי זכרך ברוך, חברתנו - יהודית.

עמליה דיין

יום הקבורה: כ"ג סיון תשנ"ה.